

فقه جعفری

فقه جعفری به فقه [شیعه دوازده امامی](#) اطلاق می شود.

فهرست مندرجات

[۱ - وجه تسمیه](#)

[۲ - منشأ](#)

[۳ - پانویس](#)

[۴ - منبع](#)

وجه تسمیه

فقه جعفری، منسوب به پیشوای ششم شیعیان، [حضرت امام جعفر صادق](#) علیه السلام است.

منشأ

منشأ این نسبت، استحکام پایه ها و گسترش [فقه شیعه](#) به دست آن حضرت است؛ هرچند تأسیس و پایه گذاری آن به عصر [پيامبر صلی الله علیه و آله](#) و [امامان](#) پیشین باز می گردد، لیکن پیشوای ششم علیه السلام با توجه به شرایط سیاسی و فرهنگی پیش آمده، نقش بیشتری در نهادینه سازی ارکان و گسترش [فروع](#) و ابعاد آن داشتند. بدین جهت فقه شیعه به عنوان «فقه جعفری» شناخته می شود.

پانویس

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج۵، ص ۷۲۱، برگرفته از مقاله «فقه جعفری».